

na mrtvih dan brli nocoj v Tomaju
in bori . . . bori . . . trepetajo v gaju . . .

Kje v mesečini slavčki so, slavulje?
Nekdo spet siplje v noč srcá dragulje.

Jesen med kamni

Kostanji rdečerumeni, tihe lipe
smaragd zgubile so, prelepe krone.
Slonim ob pilu blažene Madone,
poslušam srca Njenega utripe.

Gospa prekrasna, dobra Mati božja,
med kamni temi v siva se okrožja

jesenska dvigam — in kot izven časa
oba samá sva s Sinom sredi Krasa.

Kras žari

Pozimi Kras žari srebrno sivo
in sonce z zlatim sijem ljubi drago,
kjer mah zelen je, potok zmrzel z žago,
kjer vrana črna gre čez pusto njivo.

A v jutru v rdečih kepah zmrzla slana
iskri se in oranžnega fazana

v borovju vidiš plavo plahutati.
V pepelu išče zubljev stara mati.

Božični večer

Od slane kraško polje je srebrno,
obrobljajo vasice temni bori,
ledena burja skozi veje ori,
ob kalu vidiš plaho, rdečo srno.